

Les fires i festes de l'Ascensió de Granollers a través dels reportatges de Joaquim Brangulí (1944-1975)

Francesc Sánchez Mata (Arxiu Nacional de Catalunya)

Ponències
Revista del
Centre d'Estudis
de Granollers,
23 (2019), 173-189

173

Resum: La nissaga dels fotoperiodistes Brangulí —Josep Brangulí i Soler, i els seus dos fills, Xavier i Joaquim— va ser una de les més destacades de Catalunya, juntament amb la dels Pérez de Rozas o els Merletti, entre d'altres. Les seves fotografies abasten una cronologia que va de finals del segle XIX a la dècada de 1990, il·lustren la història de Catalunya des d'infinitat de vessants i són una font documental valuosíssima. Entre 1944 i 1977, Joaquim Brangulí va cobrir com a corresposal del *Diario de Barcelona* la Fira i Festes de l'Ascensió de Granollers i va fer unes tres mil fotografies durant aquestes dècades. L'Arxiu Nacional de Catalunya conserva la totalitat d'aquests reportatges —negatius en blanc i negre de 35 mm—, fet que ens permet tenir una continuïtat gràfica de trenta anys per a l'estudi de la Fira i de la història de Granollers durant el franquisme.

Paraules clau: fotoperiodisme, Brangulí, Granollers, Fira de l'Ascensió.

Abstract: The Brangulí line —Josep Brangulí i Soler, and his two sons, Xavier and Joaquim— was one of the most outstanding families of photojournalists in Catalonia, along with the Pérez de Rozas or the Merletti families, among others. Their photographs include a chronology that goes from the late nineteenth century to the 1990s and illustrates the history of Catalonia from countless aspects and are a very valuable documentary source. Between 1944 and 1977, Joaquim Brangulí worked as a correspondent for the *Diario de Barcelona* covering the Granollers Ascension Fair and Festivities, taking about three thousand photographs during these decades. The National Archive of Catalonia has kept all of these reports —35 mm black and white negatives— which allow us to have thirty years of images to study the Ascension Fair and the history of Granollers during Franco's regime.

Keywords: photojournalism, Brangulí, Granollers, Ascension Fair.

Data de recepció: desembre 2018; versió definitiva: febrer 2019.

Premsa, fotoperiodistes i franquisme

174

Entre les conseqüències de l'empobriment cultural que va comportar el franquisme, destaca el descens de capçaleres de diaris. A Granollers, per exemple, entre 1930 i 1939, s'hi van publicar una vintena de periòdics de diferents àmbits; entre 1940 i 1975, només cinc, tots vinculats amb el Movimiento.¹ A més, tota la premsa estava sota la censura constant de la Llei de premsa de 1938. Aquesta llei es va dictar en un període excepcional marcat per la Guerra Civil, i es basava en el principi bàsic que la premsa havia d'estar al servei de la creació d'un nou Estat. Es va regular l'accés a la professió a través d'un registre oficial de periodistes.²

En aquest context de repressió i dirigisme informatiu del franquisme, els periodistes foren víctimes de profundes depuracions, exercides a través de la Llei de responsabilitats polítiques de 1939 o de tribunals especials com el de la Repressió contra la Maçoneria i el Comunisme de 1940. És el cas del fotoperiodista Gabriel Casas, a qui el 1940 se li va impedir exercir com a periodista i el 1942 fou condemnat a 12 anys de presó.³

A Barcelona es va anar creant una nova elit de l'ofici de fotoperiodista,⁴ que en moltes ocasions estava basada en la intensitat de l'adhesió —en la majoria de casos forçosa, atesa la situació política del moment— al règim franquista. Entre els reporters més actius de les primeres dècades del nou règim destaquen a Barcelona els Pérez de Rozas, els Brangulí, Joaquim Maria Domínguez, els Merletti o Josep Compte. A aquests reporters, més o menys oficials, s'hi van sumar un altre grup de professionals, que van cobrir la informació gràfica els primers anys de la postguerra. Destaquen Antonio Sáenz Guerrero, col·laborador a *Destino*, *Diario de Barcelona* i *Mundo Deportivo*; Josep Postius, que després del seu pas pel camp de concentració de Miranda de Ebro el 1942, va començar la seva col·laboració al *Diario de Barcelona*; Josep Valls Gili, ajudant de Camil Merletti, que va treballar conjuntament amb el seu fill Josep Valls Sorolla, i Josep Maria Pérez Molinos, que després d'alguns anys de presó, va arribar a treballar a la Jefatura Provincial de Propaganda.

Ponències
Revista del
Centre d'Estudis
de Granollers,
23 (2019), 173-189

¹ Vegeu J. SUBIRÀ (1982).

² P. LÓPEZ MONDEJAR (2003), p. 213.

³ A. ANTEBI *et al.* (2015), p. 138.

⁴ P. LÓPEZ MONDEJAR (2003), p. 214.

La nissaga dels fotoperiodistes Brangulí

Josep Brangulí i Soler (l'Hospitalet de Llobregat, 1879 - Barcelona, 1945) és l'iniciador d'una de les nissagues de fotoperiodistes catalans més importants. A Josep Brangulí se sumaren els seus dos fills, Joaquim Brangulí i Claramunt (Barcelona, 1913-1991) i Xavier Brangulí i Claramunt (Barcelona, 1918-1986).⁵

Josep Brangulí, creador de la nissaga, inicialment fou gravador i litògraf —ofici de tradició familiar— però compartí aquesta professió amb la fotografia. Els seus treballs com a reporter de premsa s'iniciaren l'any 1899, amb col·laboracions a les revistes *Cu-cut* i *La Hormiga de Oro*. L'any 1910 es convertí en membre de la plantilla de *La Vanguardia* i l'any 1914 va començar a col·laborar amb la cadena *Prensa Española*. Morí a Barcelona el setembre de 1945.

Xavier Brangulí s'inicià al fotoperiodisme com a ajudant del seu pare, i s'en-carregà de les col·laboracions amb la Caixa de Pensions que aquest inicià, fins que va ser mobilitzat l'any 1938. Després de la guerra va continuar man-tenint altres col·laboracions iniciades pel seu pare i el substituï a *El Noticiero Universal*, on va treballar fins a la seva jubilació, l'any 1983.

Joaquim Brangulí també s'inicià en la fotografia de la mà del seu pare, aju-dant-lo en els reportatges que realitzava per a l'Exposició Internacional de 1929. S'incorporà definitivament a la professió l'any 1932 amb el reportatge sobre la Volta Ciclista a Catalunya i amb col·laboracions a les revistes *Catalunya Radio* i els diaris *El Diluvio* i *L'Instant*, fins que va ser mobilitzat el març de 1938. Acabada la guerra va entrar a treballar al *Diario de Barcelona* fins a la seva jubilació l'any 1980. És precisament com a fotògraf del *Diario de Barcelona* que va realitzar un gran volum de fotografies (més de 3.000 imatges) de la Fira i Festes de Granollers de manera ininterrompuda entre els anys 1944 i 1975.

El fons Brangulí (fotògrafs) va ser adquirit per l'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC) l'any 1992. La signatura *Brangulí* va ser la marca amb la qual aquesta família de fotògrafs va presentar els seus treballs. Els fills van continuar la feina del pare un cop mort, signant les seves fotografies com a Brangulí, sen-se especificar qui dels tres n'era l'autor. *Foto Brangulí* o *Foto-Inform Brangulí* van ser alguns dels segells humits o secs amb què van identificar les seves imatges. Aquest fet, que també es dona en altres nissagues de fotògrafs, va portar a decidir que l'autoria del fons seria Brangulí, per la dificultat d'esta-bllir en molts casos qui va realitzar la instantània. En el cas de les fotografies de la Fira i Festes de l'Ascensió, tenim la certesa que són de Joaquim

⁵ Vegeu R. LEVENFELD *et al.* (2010), p. 236.

Brangulí perquè treballava al *Diario de Barcelona* i va ser aquest diari el que va publicar els reportatges gràfics més extensos sobre la Fira.

El fons Brangulí conté la ingent quantitat de 600.000 imatges (40.000 negatius b/n sobre vidre, 500.000 negatius 35 mm plàstics b/n, 3.500 negatius plàstics color, 60.000 positius b/n) i inclou documentació personal i professional dels tres fotògrafs. Les fotografies de la nissaga d'aquests fotoperiodistes il·lustren la vida i els canvis de la cultura, l'economia i la política des de finals del segle XIX fins a la dècada de 1980.

La relació fotogràfica dels Brangulí amb Granollers comença a les primeres dècades del segle XX, quan van cobrir diferents esdeveniments per als diaris en què treballaven: la inauguració de la telefonia a Granollers (1916), la inauguració de les Escoles Pereanton (1919), la inauguració de la Biblioteca Popular (1926) i la inauguració del monument als morts a la guerra d'Àfrica (1929),⁶ entre d'altres.

Un cop finalitzada la Guerra Civil, i durant tot el període de la dictadura, serà Joaquim Brangulí qui mantindrà una relació més estreta amb Granollers. A banda dels encàrrecs del *Diario de Barcelona* per cobrir els actes de la Fira, els dirigents de l'Ajuntament i del Movimiento local i comarcal també li faran peticions per cobrir altres actes oficials.⁷

Els reportatges de la Fira i Festes de l'Ascensió

És a partir de 1944 quan s'estableix una relació més estable de Joaquim Brangulí amb Granollers. Aquest any el fotògraf ve a Granollers a cobrir els actes del Concurso Comarcal de Ganados del Vallés, i després els actes de la Fira i Festes de Ascensió, com a corresponsal gràfic del *Diario de Barcelona* primer i, puntualment, d'*El Noticiero Universal*.

Un any abans, el 1943, ja s'havia celebrat la primera edició del Concurso Comarcal de Ganados del Vallés. La direcció tècnica del concurs va anar a càrrec de la Junta Provincial de Fomento Pecuario i va ser organitzada per les Hermandades Sindicales de Labradores y Ganaderos del Vallés, amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona. La idea de fer una fira ramadera venia de molt lluny; un any abans, l'alcalde de Granollers Francesc Sagalés, el secretari comarcal de la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos

⁶ Vegeu F. SANCHEZ (2014).

⁷ L'Arxiu Municipal de Granollers (AMGr) disposa d'una voluminosa col·lecció de fotografies sobre la Fira, des dels seus orígens fins a l'actualitat. Atès que molts positius no estan signats pel fotògraf, no podem saber amb certesa quants són de Joaquim Brangulí. Tanmateix, als llibres de comptabilitat del Patronat de Fira i Festes de l'Ajuntament consta que el consistori va comprar més de 800 positius al fotògraf.

de la II zona agrícola, Marià Ganduxer, i el veterinari municipal Josep Llobet, havien visitat la Fira de Sant Isidre de Cardedeu, amb la idea d'organitzar-ne una de semblant a Granollers. Tots tres van coincidir que el dijous de l'Ascensió era el dia ideal per organitzar el concurs ramader a Granollers.

El *Diario de Barcelona* del 19 de maig de 1944 obria amb una portada amb sis fotografies que Joaquim Brangulí havia fet en aquella segona edició del concurs.⁸ Les imatges il·lustraven els diferents moments dels actes: la tribuna d'autoritats instal·lada a la plaça de Josep Maluquer i Salvador, la passada del bestiar per la Carretera, els cavalls del Grup Equí del concurs o els trofeus que s'havien de repartir entre els guanyadors de les diferents categories. Destaquen les fotografies del reportatge que fan el seguiment de les autoritats que vingueren a Granollers: el capità general de la IV regió militar, General Moscardó, el governador civil de Barcelona i cap provincial del Movimiento, Antonio Correa Veglisson, i l'alcalde de Barcelona, Miquel Mateu.

D'aquest reportatge de 58 fotografies que Joaquim Brangulí feu el 1944, bona part foren utilitzades en un àlbum fotogràfic que la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos va regalar al governador Correa Veglisson, amb imatges dels concursos ramaders de Granollers d'aquell any.⁹

Les fotografies que va realitzar Joaquim Brangulí durant els seus anys de corresponsal de la Fira a Granollers tenen un caràcter molt oficial, marcat per l'encàrrec que li feia el diari i, segurament, els organitzadors de la Fira, que solien comprar bona part de les fotografies. El fotògraf, però, en conservava els negatius i lliurava una còpia ampliada en paper al seu client —el diari o el Patronat de la Fira, en aquest cas. Aquesta era una pràctica habitual a la professió, i d'aquesta manera el fotògraf podia vendre moltes còpies d'una imatge.

A Granollers, la connexió entre poder polític i algunes famílies vinculades a la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos, va ser molt manifesta.¹⁰ Aquesta associació va ser la impulsora i l'encarregada de buscar les complicitats polítiques per tirar endavant aquell primer concurs comarcal ramader del dijous de l'Ascensió, que s'acabaria convertint en Fira-Exposició Provincial Ramadera i després en Fira i Festes de l'Ascensió. En uns moments de grans dificultats econòmiques per a la població, es pretenia utilitzar la Fira com a eina propagandística del nou règim, i la fotografia i la premsa els funcionà a la perfecció.

⁸ Des de les primeres edicions, la premsa va donar una àmplia cobertura al concurs. Els mitjans escrits enviaren els fotògrafs més destacats de l'època per cobrir els actes: Joaquim Brangulí, pel *Diario de Barcelona*; José Luís Pérez de Rozas, per *La Vanguardia*; Camilo Merletti, per *El Correo Catalán*; o Carlos Pérez de Rozas, per *El Noticiero Universal*.

⁹ CAT AMGr 14-21 / Col·lecció Ajuntament de Granollers.

¹⁰ J. GARRIGA I ANDREU (2004), p. 352.

Ponències
Revista del
Centre d'Estudis
de Granollers,
23 (2019), 173-189

Portada del *Diario de Barcelona* del 19 de maig de 1944, dedicada íntegrament a la fira i exposició ramadera de Granollers. El fotomuntatge està signat per Brangulí, sense especificar quin membre de la família va ser l'autor de les imatges (Font: ANC).

Les fotografies d'aquestes primeres edicions de la Fira fan un seguiment especial de les autoritats que hi assistien i destaquen la gran afluència de públic que venia de tota la comarca i de Barcelona. Els visitants podien veure el bestiar exposat en diferents compartiments construïts per a l'ocasió a la carretera (aleshores avenida del Generalíssim), a la plaça de Pau Casals, al carrer Sans o a la plaça Barangé.

Són especialment nombroses les fotografies que Joaquim Brangulí realitzà de la Fira de 1948, unes 190. L'edició d'aquell any va destacar perquè la Fira passà a tenir el títol de Fira Regional, que era la màxima qualificació de les fires ramaderes i agrícoles que es feien a Catalunya. La presidència d'honor de l'edició d'aquell any va ser del mateix Francisco Franco. L'acte inaugural va anar a càrrec del ministre d'Agricultura, Carlos Rein. Un dels actes destacats d'aquesta edició va ser l'atorgament al secretari de l'organització del certamen i màxim representant comarcal de la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos, Marià Ganduxer, de la Medalla del Mèrit Agrícola, per ser un dels responsables de l'organització de la Fira.

Tribuna d'autoritats situada a la plaça de Josep Maluquer i Salvador presidint la desfilada de bestiar, el 17 de maig de 1944. Segons la premsa de l'època, hi van desfilat més de sis mil caps de bestiar (*Vallés*, 21-5-1944). Al centre de la imatge, d'esquerra a dreta: el capità general de la IV Regió Militar, José Moscardó Ituarte, el governador civil i cap provincial del Movimiento, Antonio Correa Veglison, i l'alcalde de Barcelona, Miquel Mateu (Foto: ANC 1-42-35745).

Francesc Sagalés, alcalde de Granollers, Emilio Lamo de Espinosa y Enríquez de Navarra, subsecretari d'Agricultura, i José Solchaga, capità general de Catalunya, es dirigeixen al Parc de l'Estació a visitar el bestiar participant al concurs, el 30 de maig de 1946 (Foto: ANC 1-42-35748).

Joaquín Ferrán, director de Valencia Avícola; Jaime Ferrer, alcalde d'Arenys de Mar; José Solchaga, capità general de Catalunya, i Antonio Llopis Galofré, president de la Diputació de Barcelona, durant la visita a la secció d'avicultura del concurs ramader, el 30 de maig de 1946 (Foto: ANC 1-42-35748).

Imatge del Concurso Comarcal de Ganados del Vallés, el 30 de maig de 1946. En la categoria del bestiar porcí va obtenir el premi Ninou Cot, de Parets del Vallés (Foto: ANC 1-42-35748).

L'alcalde de Granollers, Francesc Camps Puntas, i altres autoritats durant la visita a la secció de boví de la fira ramadera de Granollers de 1947, al Parc de l'Estació (Foto: ANC 1-42-35750).

Carlos Rein, ministre d'Agricultura, i Francesc Camps Puntas, alcalde de Granollers, al balcó de l'ajuntament, el 6 de maig de 1948 (Foto: ANC 1-42-35753).

El ministre d'Agricultura, Carlos Rein, durant la visita a la mostra de cavalls, en l'espai que havia d'ocupar el primer projecte de construcció del mercat municipal, a la plaça de Pau Casals, el 6 de maig de 1948 (Foto: ANC 1-42-35752).

La desfilada, que enfilava tota la carretera i passava per davant de la tribuna d'autoritats a la plaça de Josep Maluquer i Salvador, era un dels actes més importants de les Fires i Festes de l'Ascensió. La fotografia és de l'11 de maig de 1950. Per realitzar-la, Joaquim Brangulí va pujar al balcó d'un edifici o a una escala situada a la cantonada de la plaça de la Corona (Foto: ANC 1-42-35759).

L'any 1950, en un dinar a Ca la Sila, el president de la Cámara Oficial Sindical Agraria, Lluís Pascual Roca, en nom de l'Hermandad Sindical de Granollers, va oferir el títol de president honorari de l'Hermandad al director general de Ramaderia, Domingo Carbonero Bravo (Foto: ANC 1-42-35760).

L'alcalde de Granollers, Carles Font Llopart, acompanyat de diversos membres de la Cambra Oficial Agrària de Barcelona, a l'interior de la Porxada, en l'exposició d'avicultura i cunicultura de la Fira, els dies 19 i 22 de maig de 1955 (Foto: ANC 1-42-35782).

Visita de les autoritats al II Concurs de fotografia artística, a la sala d'actes de la Caixa d'Estalvis Provincial de Barcelona, durant la fira de 1955 (Foto: ANC 1-42-35782).

L'arquebisbe de Barcelona, Gregorio Modrego Casaus, l'alcalde de Granollers, Carles Font Llopart, i altres autoritats, el 10 de maig de 1956, durant la celebració de la Fira (Foto: ANC 1-42-35787).

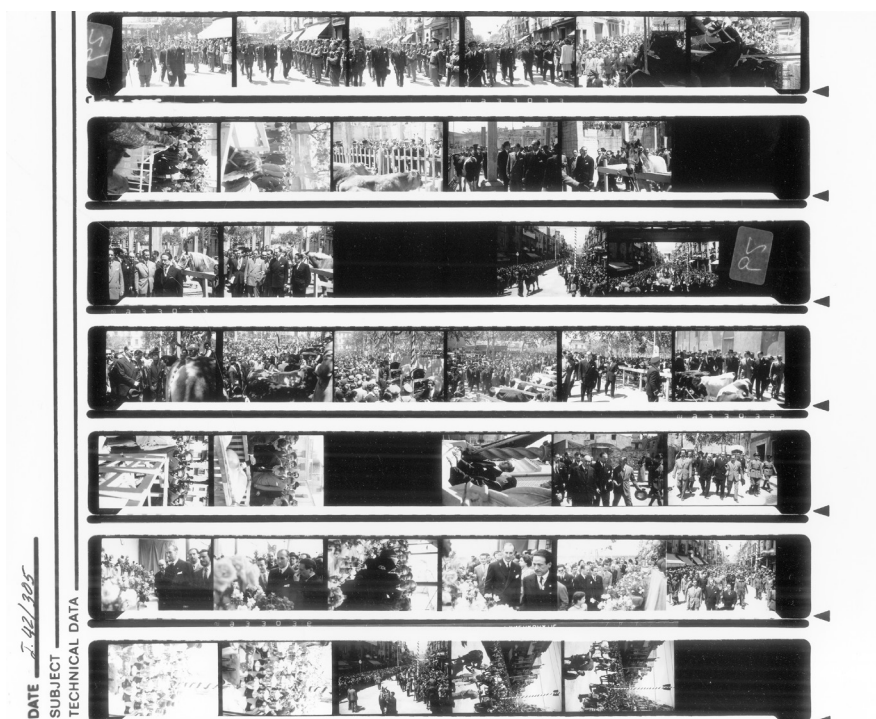
L'any 1957 va tenir lloc a Granollers la I Setmana del Cinema Espanyol. Durant els quatre dies de la Fira de l'Ascensió, entre el 30 de maig i el 2 de juny, es van projectar diverses pel·lícules als cinemes Mundial i Coliseum, i es va comptar amb la presència d'alguns dels actors i actrius més destacats del moment. A la fotografia, l'actriu Analia Gadé i l'actor Fernando Fernán Gómez, al sopar d'homenatge celebrat al Casino de Granollers (Foto: ANC 1-42- 35804).

Sopar celebrat al Pavelló Municipal d'Esports durant la Fira de 1966, en què va tenir lloc un homenatge als jugadors del Balonmano Granollers, que s'havien proclamat campions de lliga de la Divisió d'Honor d'aquella temporada. L'alcalde de Granollers, Francesc Llobet, felicita els jugadors; a la seva esquerra, el delegat regional d'Esports, Joan Antoni Samaranch, que presidia la taula (Foto: ANC 1-42-35851).

Durant els anys 1970 el Parc Torras Villà acollí bona part del recinte firal, en el qual s'oferien les últimes novetats del mercat de vehicle i maquinària agrícola. A la imatge, una vista panoràmica del parc de maig de 1975. (Foto: ANC 1-42-35891).

Full de contacte d'un dels rodets de negatius de 35 mm del reportatge de la Fira del 6 de maig de 1948. El reportatge sencer està format per 162 fotografies. El caràcter seriat de les imatges ens permet contextualitzar-les i, amb l'ajuda de la premsa de l'època, fer un seguiment dels actes d'aquella jornada (Foto: ANC 1-42-35754).

La Fira va anar prenent cada vegada més volada. El concurs ramader augmentà en categories i premis, i s'hi introduí un concurs de roses i clavells. La desfilada de carruatges i bestiar de tota mena per la carretera, davant la tribuna de les autoritats, es convertí en un dels actes centrals de la Fira. Joaquim Brangulí se situava en edificis de la carretera per prendre plans generals de la desfilada, amb contrapicats i angles inclinats que donaven molta força a la imatge. Un altre punt on se situava era a la plaça de la Corona.

La dècada de 1950 representà la consolidació de la Fira. Durant el mandat com a alcalde de Carles Font Llopart (1953-1963), l'Ajuntament es va fer càrrec de l'organització de la Fira a través de la creació, el 1954, del Patronat de les Fires i Festes de l'Ascensió.¹¹ L'any 1955 la Fira va augmentar la durada a quatre dies i augmentà també la quantitat d'actes, per exemple amb curses de motocicletes a càrrec del Club Vespa.

¹¹ J. PLANAS (coord.) (2007), p. 108.

A partir dels anys 1950, Joaquim Brangulí comença a venir a Granollers no només per la Fira de l'Ascensió, sinó també per fer reportatges de la Festa Major o per cobrir les inauguracions d'edificis oficials, i ja no només com a corresponsal del *Diario de Barcelona*, sinó per encàrrec del mateix consistori. En aquests anys es produïren tota una sèrie de transformacions a la ciutat, com ara la construcció dels habitatges sindicals i el desplaçament de la via del tren, amb la construcció de la nova estació. També cal destacar la inauguració de la Casa de Cultura Sant Francesc, de les pistes d'atletisme, del pavelló d'esports i de les piscines descobertes. Algunes d'aquestes inauguracions foren cobertes per Joaquim Brangulí, com ara les de la Casa de Cultura Sant Francesc (el 27 d'octubre de 1957) i del Pavelló Municipal d'Esports (el 26 de maig de 1960).

L'any 1957 va tenir lloc la IV Fira Regional i III Agroindustrial, en la qual s'introduïren dues novetats importants. La primera, de caràcter tècnic, fou el concurs d'una sola mena de bestiar, en aquest primer any dedicat al porcí. Amb aquest motiu, el Consell Econòmic Sindical va organitzar el primer Ple de Ramaderia, dedicat a l'explotació del bestiar porcí.

La segona novetat d'aquella edició, i la més important, fou la I Setmana de Cinema Espanyol, que s'aniria repetint fins l'any 1962 i, de nou, del 1971 al 1976. Durant les diferents edicions d'aquell certamen, es projectaren a les sales de cinema de Granollers els films d'actualitat que es produïen a l'Estat espanyol, amb l'assistència d'alguns dels seus protagonistes: Anallá Gadé, Mary Martín, Aurora Bautista, Conrado Sanmartín o Fernando Fernán Gómez, entre d'altres. Se celebraven també uns sopars de gala amb la presència dels artistes i de les autoritats.

L'any 1958 tenim una altra novetat: la Fira, que des de l'any 1955 tenia una durada de quatre dies, s'amplia a vuit. Això permet introduir-hi més actes festius i que les empreses que participen en la IV Exposició Agroindustrial amortitzin millor les despeses dels estands.

Durant la dècada de 1960 l'Ajuntament convocà els Premis Fires i Festes de l'Ascensió de periodisme i reportatges gràfics, i un altre premi a guions radiofònics. Aquests premis, tal com deien les seves bases, tenien com a finalitat fomentar i difondre dins l'àmbit provincial i nacional les activitats que es realitzaven durant la Fira de l'Ascensió.¹² Els premis tenien tres categories: el primer, dotat amb 4.000 pessetes, al millor article publicat en un diari de Barcelona o Espanya, que parlés íntegrament de les Fires i Festes de Granollers; el segon, al millor reportatge gràfic publicat igualment a la

¹² Bases dels premis «Ferias y fiestas de la ascensión y reportajes gráficos» de les Fires i Festes de l'Ascensió 1960. AMGR- Fons Ajuntament de Granollers, sèrie 406 (fires i festes de l'Ascensió) arxivador 31651.

premsa provincial o nacional, dotat amb 3.000 pessetes; i en darrer terme, el premi al millor guió radiofònic retransmès en alguna emissora regional de ràdio, dotat amb 4.000 pessetes. Joaquim Brangulí guanyà diverses edicions del premi al millor reportatge gràfic per les seves fotografies publicades al *Diario de Barcelona* i a *El Noticiero Universal*.

L'any 1966, i amb Francesc Llobet com a alcalde, cal destacar en l'àmbit esportiu la presència de Joan Antoni Samaranch, delegat regional d'esports, amb motiu de la celebració del campionat de lliga obtingut pel BM Granollers.

Durant els anys 1960 les fires arribaren a la màxima esplendor, tant pel nombre de visitants i el nombre d'estands, com pel nombre d'actes culturals i esportius que es portaren a terme. La mostra agrícola i ramadera ocupava el carrer Agustí Vinyamata, el carrer Girona i el parc Torras Villà, entre altres emplaçaments.

Cap a la fi de la dictadura començà la davallada de la Fira.¹³ Els pressupostos es van reduir molt des d'inicis de la dècada de 1970, i va desaparèixer la Setmana del Cavall, per exemple. Malgrat aquesta retallada als pressupostos, aquests anys estan marcats per algunes mostres de modernitat, com ara la celebració del Festival Internacional de Música Progressiva i la Mostra Internacional d'Art Contemporani «Homenatge a Joan Miró», tots dos el 1971.

Joaquim Brangulí va deixar de cobrir els actes de la Fira de l'Ascensió l'any 1975. D'una banda, els diaris per als quals ell treballava van deixar de cobrir la Fira; de l'altra, va deixar de rebre els encàrrecs dels dirigents municipals. Amb la democràcia, la Fira va deixar de ser un element propagandístic a mans del poder polític. Els germans Brangulí, Xavier i Joaquim, van continuar treballant fins a la seva jubilació, el 1983 i 1980 respectivament, malgrat que la seva producció fotogràfica també va anar minvant.

Referències

ANTEBI, ANDRÉS; GONZÁLEZ, PABLO; ADAM, ROGER; FERRÉ, TERESA (2015): *Reporters gràfics. Barcelona 1900-1939*. Barcelona, Ajuntament de Barcelona.

GARRIGA, JOAN (2004): *Franquisme i poder polític a Granollers (1939-1975)*, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

¹³ F. MILLARES (1987), p. 44.

LEVENFELD, RAFAEL; UCELAY-DA CAL, ENRIC; FERNÁNDEZ, MERCHE (2010): *Brangulí. Barcelona 1909-1945*, Madrid, Fundación Telefónica.

LÓPEZ MONDÉJAR, PUBLIO (2003): *Historia de la fotografía en España*, Madrid, Lunwerg.

MILLARES, FELI (1987): «Inici, plenitud i decadència de les Fires de l'Ascensió de Granollers», *Quatre Ponències*, Centre d'Estudis de Granollers, p. 39-52.

PLANAS, JORDI (coord.) (2007): *Alcaldes i alcaldesses del Vallès Oriental (segle XX). Diccionari biogràfic*, Granollers, Museu de Granollers. Les notes biogràfiques es poden consultar també a la versió en línia: <<http://www.museugranollers.org/alcaldes/presentacio.php>>

SÁNCHEZ MATA, FRANCESC (2014): «La visita del rei Alfons XIII a Granollers (1929)», *Ponències. Revista del Centre d'Estudis de Granollers*, 18, p. 121-135.

SUBIRÀ, JOAN (1982), *La premsa a Granollers (1882-1982)*, Barcelona, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.